

zarządom dróg krajowych i wydziałom powiatowym tudzież kontrolowały czy ustawione przy mostach strażę spełniają gorliwie swe obowiązki.

Poleca się kierownictwo okręgów budowniczych, zarządom dróg krajowych, by w porozumieniu z władzami wojskowymi, starostwem i komendą policji państwowej, tudzież wydziałem powiatowym bezzwłocznie zarządziły, względnie spowodowały ustawienie na koszt odnośnego funduszu drogowego, warty złożonej z pewnych osób, przy wszystkich mostach o mniejszej rozpiętości, których strzeżenia zażądają władze wojskowe.

Celem zabezpieczenia drewnianych mostów przed pożarem mają być natychmiast ustawione przy mostach tych większe kadzie lub beczki napelnione stale wodą.

Straż, którą mają dostarczyć zwierzchności gminne winna być odpowiednio pouczona co do zachowania się na wypadek pożaru.

Okręg. Komendant (—) Ledenberger.

Okręg Poznański.

Rozkaz z d. 10. VIII 1920 r. Nr 12. Ze względu na przybycie licznych rzesz ewakuowanych drogą kolejową przez Skalmierzycy oraz drogą kołową przez dawniejszy kordon, urządzenie kontroli osobowej i rewizji w poszukiwaniu broni i druków komunistycznych jest konieczne. Osobiste wykazy, jako też wystawione przez dawniejsze władze okupacyjne niemieckie lub austriackie, winny być uwzględnione. Osoby bez papierów legitymacyjnych winny być li tylko w tym wypadku przepuszczone przez kontrolę, jeżeli tożsamość osoby stwierdzona zostaje przez osoby dające pełną gwarancję. Poleca się, ażeby funkcjonariusze, znający język rosyjski, zostali przydzieleni do niżej podanych komisariatów względnie posterunków.

Komenda powiatowa w Ostrowie urzędzi natychmiast komisariat kontrolujący dla uchodźców w Skalmierzycach, podlegający komisariatowi kolejowemu w Ostrowie, a w sprawach uchodźstwa inspektoratowi wojewódzkiemu w komendzie okręgowej.

Wszystkie pograniczne komendy powiatowe urzędują w tym samym celu przy przejściach dawniejszego kordonu posterunki kontroli.

Przy komendzie okręgowej będzie w tym celu przy wydziale VI inspekcyjnym specjalny inspektorat wojewódzki, którego zadaniem jest:

- 1) badać czy pomieszczenia ewakuowanych pod względem sanitarnym są odpowiednie,
- 2) czy między ewakuowanymi niema politycznie podejrzanych, dezertarów wojskowych, zbrodniarzy zbiegłych z więzień i t. p.,
- 3) czy ewakuowani, którym wyznaczono miejsca pobytu, nie zmienili je samowolnie bez uwiadomienia władz ewakuacyjnych,
- 4) czy uchodźcy urzędnicy zostali zarejestrowani przez starostwo,
- 5) badać, jak się układa stosunek ewakuowanych do ludności miejscowej, oraz czy zażalenia ludności miejscowej na ewakuowanych są uzasadnione,
- 6) powiadomienie odnośnych władz o wszelkich przekroczeniach, popełnionych przez ewakuowanych,
- 7) badać dokumenty legitymacyjne,
- 8) składać tygodniowe raporty w powyższym przedmiocie komisarzowi wojewódzkiemu i staroście miejscowemu,
- 9) stawiać wnioski w tych sprawach, oraz co do ewentualnych zmian starostom i inspektorowi wojewódzkiemu.

*. Dyrekcja K. P. i O. K. T. W. w Poznaniu donosi, że oddziały wojskowe w czasie transportu kolejną niszczyły urządzenia wewnętrzne wagonów kolejowych, używając desek i ławek do palenia pod kotłami kuchni.

Aby zapobiedz niszczeniu dobra państwowego, czynię wszystkich dowódców transportów osobiście odpowiedzialnymi za powyższe wykroczenia.

Każdy dowódca transportu winien przed odejściem pociągu przejrzeć poszczególne wagony i skonstatować stan wewnętrznego urządzenia, a po przybyciu do stacji końcowej stwierdzić braki i winnych podać do surowego i kategorycznego ukarania.

Komendant Okręgowy

W. L u d w i k o w s k i.

Okręg Kielecki.

Rozkaz z d. 3. VIII 1920 r. Nr 75. Starszego przodownika Kosińskiego Juliana przy K. P. p. w Ra-
domiu przywraca się do pełnienia obowiązków służbowych z równoczesnym przeniesieniem go do p. K. P. p. w Końskich.

Przodownika Michała Florensa z p. K. P. p. w Opatowie przywraca się do pełnienia obowiązków służbowych.

Komendant (—) Barwicz.

Okręg Łódzki.

Rozkaz z d. 12. VIII 1920 r. Nr 36. Pierwsze oddziały policji okręgu Łódzkiego: 3 kompanie piechoty i szwadron kawalerji wyruszają na front. Idą, aby w chwili niebezpieczeństwa dla kraju, w chwili, kiedy stolica Polski Warszawa jest zagrożona i wróg wytyża wszystkie siły, aby ją zająć—zasilić bohater-
skie szeregi armji i stanąć wraz z innymi zwartą ławą, o którą rozbić się musi najazd. Obrona ziemi naszej przed zachłannością wroga jest nakazem chwili. Ci, którym nie przypada dotychczas w udziale zaszczyt pójścia na front, niechaj przede wszystkim wytyżą swe siły i wypełnią swe zadanie na posterunkach w kraju, niech będą jednak przygotowani, że może nadejść chwila, gdy Ojczyzna zawezwie ich do swej obrony.

Aby troska o byt rodzin nie odciągała żołnierza na froncie od jego świętego obowiązku, ci, którzy pozostali, winni troskę tę usunąć, rozkładając opiekę nad pozostawionymi rodzinami.

Na pożegnanie tym, którzy idą, gotowi życie swe poświęcić w ofierze dla Ojczyzny, życzymy godnego wypełnienia swego obowiązku i szczęśliwego powrotu. Cześć!

*. Posterunkowy P. P. na pow. Łaski, Kędziński Franciszek, złożył przy raporcie 300 mk., ofiarowane mu jako łapówkę.

Komenda okręgowa, oceniając należycie prawdziwie obywatelski czyn Kędzińskiego, wyraża mu uznanie.

*. Podaje się do wiadomości rodzin funkcjonariuszów policji, którzy wyjechali z oddziałem ochotniczym na front, że listy, adresowane na imię tychże, należy kierować dla doręczenia „Do Komendy Głównej Policji Państwowej w Warszawie“.

Listy te składać można dla dalszego ekspedjowania w komendzie okręgowej wydz. I lub komendzie na m. Łódź wydział personalny.

Komendant (—) Wróblewski.

Unieważnione legitymacje.

Unieważnia się zagubioną legitymację p. Władysława Grabowskiego. Naczelnika Wydziału II Magistratu m. st. Warszawy za Nr. 267.

St. post. Teofil Mazurek zgubił swą legitymację wystawioną przez P. K. P. Chrzanów. Powyższy dokument unieważnia się.

Płatkowski Michał posterunkowy z p. K. P. p. w Końskich zgubił w dniu 8-VII b. r. legitymację służbową Nr. 5081 wydaną mu przez Okr. Kmdę P. P. w Kielcach.

O czem polecam zawiadomić wszystkie posterunki.

Wojskowa działalność policji.

Wedle zaświadczenia dowództwa jednej brygady piechoty: Łódź motorowa „Iskra“ Komendy policji rzecznej IV Okręgu Lubelskiego przy pomocy kryp w dniu 17 sierpnia w ciągu paru godzin przeprowadziła przez Wisłę pod wsią Swizdę, koło Maciejowic sztab brygady.

Wywiad wojskowy Policji Państwowej.

Działalność bojowa oraz wogóle wojskowa przedstawicieli polskiej policji państwowej, zakreśla coraz szersze kregi i stawia ją w licznych wypadkach prawie na równi z siłami zbrojnymi, występującymi na frontach przeciwbolszewickich.

Ciekawą i pouczającą misję miało do spełnienia i dzielnie ją wypełniło grono funkcjonariuszów Policji państwowej Puławskiej.

W celu sprawdzenia czy i w jakich siłach armja bolszewicka operuje na wybrzeżu Wisły, komendant IV okręgu inspektor Tomanowski dał

myśl dokonania wyprawy rzecznej na przestrzeni Puławy — Warszawa. Inicjatywa powyższa w dowództwie N. armji znalazła dobre przyjęcie. Wyprawa ze względu na zewsząd dochodzące odgłosy huków armatnich, należała do rzędu śmiałych przedsięwzięć bojowych.

Dnia 16 b. m. mocą formalnego rozkazu dowództwa, o godzinie 6-tej wieczorem wyruszyła grupa policyjna na wywiady. Na pokładzie motorowej „Iskra“ zajęli miejsca: komendant Policji rzecznej IV okręgu komisarz Antoni Popiel, i zastępca komisarza policji siedleckiej podkom. Marjan Moritz. Towarzyszyło im 4-ch wybranych policjantów oraz palacz w szarży przodownika.

Nazajutrz od rana, wywiadowcy odegrali wydatną rolę w przegrupowaniu zauważonego oddziału wojska. Chodziło o przewiezienie na przeciwny brzeg Wisły pewnej brygady piechoty. Pomimo szczupłości motorówki, z zadania wywiązano się składowo, w ciągu prawie 12 godzin, ku zadowoleniu dowódcy.

Po ukończeniu tej pracy zauważono, iż artylerja nasza z lewego brzegu rzeki zasypuje granatami spłoszone i rozbite gromady bolszewickie. W godzinę po tej akcji, „Iskra“ wpłynęła na linię strzałów. Widok łodzi płynącej pod flagą polską, jeszcze bardziej przeraził wroga, który może w przypuszczeniu iż „Iskra“ jest awangardą flotylli wiślanej, wystawił w trzech punktach białe flagi poddania. Była to prawdopodobnie wspomnianą w komunikacie urzędowym 169 dywizja bolszewicka.

Szczupły oddziałek policyjny, mający z resztą inne cele, ominął cofające się bandy, które klusem oddalały się od brzegu. Fakt zauważono na prawej stronie wybrzeża, na linii Maciejowice — Góra Kalwaria i nieco poniżej.

Na wysokości Czerska wyprawa widziała oddział „czerwony“, który strzelał do rybaków pracujących na kępach, lecz bez żadnych wyników.

Oprócz wywiadu, wyprawa miała jeszcze inne zadania wojenne, z których wywiązała się zupełnie poprawnie. Przez cały czas podróży, ludność nadrzeczna oddawna pozbawiona widoku władz polskich, na rzecze zamkniętej ze względów strategicznych, ukazanie się flagi polskiej witała owacyjnie pokłonami i okrzykami na cześć Polski i jej armji.

Komendant Popiel nie bacząc na ryzyko, rozpiął flagę w celu dodania ducha ludności otoczonej przez wroga, i okazania jej iż siły zbrojne polskie czuwają nad bezpieczeństwem kraju i jego obywateli.

Wyprawa wyładowała w Warszawie d. 18 b. m. i tegoż dnia przed wieczorem odplynęła z powrotem do Puław.

KRONIKA.

STRAŻ OBYWATELSKA.

Skład osobisty komendy głównej Straży Obywatelskiej m. st. Warszawy przedstawia się, jak następuje: Komendant główny p. Stanisław Popowski, podprokurator sądu najwyższego, zastępcy komendanta głównego pp.: Korał Noskiewicz, Stanisław Stanisławski i Kazimierz Fudakowski.

Komendanci województw: warszawskiego — p. Władysław Froelich; lubelskiego — p. Rettinger, członek sądu okręgowego; łódzkiego — p. Edward Wagner i kieleckiego — p. Niepokojczycki, prezes sądu okręgowego.

Komendantem Straży Obywatelskiej na miasto Warszawę jest p. Józef Szweyger.

PRZYWRÓCENIA KOMUNIKACJI POCZTOWO-TELEGRAFICZNEJ.

Ministerjum poczt i telegrafów poleciło ewakuowanym dyrekcjom pocztowo-telegraficznym: łomżyńskiej, siedleckiej i warszawskiej niezwłocznie powrócić do swych miejscowości i rozpocząć normalną pracę, oraz przygotowania do otwarcia czynności urzędów pocztowo-telegraficznych.

Warszawska dyrekcja poleciła natychmiast otworzyć czynności urzędów pocztowo-telegraficznych na razie w dziale pocztowym w następujących miejscowościach: w Rembertowie, Otwocku, Nowej Wsi, Jabłonie, Wołominie, Zakroczymiu, Nowym Dworze, Sobieniach, Jeziorach, Mińsku Mazowieckim, Serocku, Sobolowie, Łaskarzewie, Żelechowie i w Tłuszczy.

POWRÓT NA POSTERUNKI.

W miarę oswabdzania miast od nawały bolszewickiej, pomiędzy ministerjum spraw wewnętrznych a wojny, nastąpiło porozumienie